

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802503920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

dannet end sin Søster – modtog mig med Ordene: »Se Hunden dér, han staar og pisser op ad Væggen!«

Kunde man tænke sig noget bedre Eksempel paa gammel-dags Bondskhed? Efter min Mening var det et Eksempel paa den gamle Ligefremhed man taler saa meget om i Nordens Historie. Jeg mente at den stadig fandtes hos dette Folk, der lever isoleret fra andre og derfor ikke kender noget til Nutidens Uægthed. Men jeg opdagede snart at de var mere med paa Noderne end selv Franskmænd og Italienerne, for de forlangte to Daler pr. Nat for en Seng. Den svenske Kaptajn syntes det var alt for meget, saa han optraadte som vores Talsmand og skældte Konen ud saa det stod efter; men den artige Kælling blev kun endnu mere ophidset over hans Skældsord –

det at man blir gal i Hodet
er en Slibesten for Modet

– og hun gav ham igen paa saa grov en Maade at han maatte tage sine Skældsord i sig igen og bøje sig for hendes Krav. Øens unge Piger indlagde sig ogsaa megen Ære ved deres heltemodige Indsats i denne Strid, for de fylkedes om deres Moder da hun tappert modstod Kaptajnens Angreb. Jeg tror de havde deres Jomfrudom endnu, dels paa Grund af deres Vildskab, som efter nogles Mening er et Bevis paa Ærbarhed, dels fordi de boede saa ensomt at de selv med deres bedste Vilje ikke vilde kunne komme af med deres Jomfrudom. Vi fik ikke andet at spise dér end Ænder, baade stegte og kogte. Der var kun én Seng i hele Huset, og den krævede den unge Pige vi fulgtes med at faa for sig selv. Vi andre lagde os mellem hinanden i Halmen, undtagen en nydelig ung Hollænder, en Søn af en amsterdamsk Købmand. Han syntes det var mageligere at overnatte paa en Bænk. Men hen ad Midnat vaagnede han med Hovedpine og ømme Lemmer og listede sig lige saa stille op i Sengen til Pigen. Dér laa han med ægte hollandsk Ufølsomhed lige til Morgengry, da